

02-01-2021

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Het is al weer een half jaar geleden dat onze kerken officieel samen verder gingen, maar het is natuurlijk nog steeds belangrijk dat we elkaar beter te leren kennen. Deze rubriek "Gemeenteleden aan het woord" zetten we daarom voort. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Ed Rensen (voormalig PGGBU) en Wil Wessels (voormalig PGSG).

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?
WIL: Ik ben geboren in Geleen in 1940, net voor het uitbreken van de 2e Wereldoorlog. We waren thuis met 5 kinderen, 3 jongens en 2 meisjes. Mijn ouders kwamen beiden uit het noorden; mijn vader uit Groningen, mijn moeder uit Overijssel. We hadden een druk, maar gezellig gezin, waar heel veel mogelijk was. We waren niet super kerkelijk. Mijn moeder was Nederlands Hervormd en lid van de kerk, maar mijn vader had niets met de kerk. Hij liet ons wel helemaal vrij. We zijn alle vijf gedoopt, op de zondagsschool geweest en mijn jongste broer en ik hebben belijdenis gedaan. In 1967 ben ik met Henk getrouwd. We kregen twee zonen en vier kleinkinderen. Na hun studie zijn onze zonen uitgevlogen en hebben ze over de hele wereld gewoond en gewerkt. Remko, de oudste, woont na veel omzwervingen nu met zijn vrouw en vier kinderen in Zwitserland en Ragnar, de tweede zoon woont na 5 jaar IJsland en 5 jaar Canada met zijn vrouw in Brussel. Relatief redelijk dichtbij maar we zien ze niet wekelijks of maandelijks. Nu in de coronatijd is het al helemaal moeilijk. ED: Mijn geboortewieg stond in 1948 in oost Borneo, nu Kalimantan, en ik was de oudste van drie jongens. Mijn ouders waren Haagse Nederlanders. Na 4,5 jaar zijn we naar Nigeria overgeplaatst en vanaf medio 1957 zijn we pas definitief via Bennekom in Nederland gebleven. Ik kwam vervolgens in Rijswijk in de vierde klas van de School met den Bijbel.

Door het uit het hoofd moeten leren van Psalmen kwam ik in aanraking met geloofszaken. Nu heb ik geen herinnering aan die Psalmen. Ongeveer vanaf toen werd ik wel steeds nieuwsgieriger naar het wezen van geloven. Van mijn ouders zou ik mij Nederduits Hervormd moeten beschouwen. Van huis uit zijn wij, wat ik mij ervan herinner, nooit actief met het geloof bezig geweest terwijl mijn vader overal lokaal wel betrokken was.

Welke opleidingen volgde je en welk werk deed je? Wil: Toen ik jong was, was het als meisje soms moeilijk om te mogen doorleren. Meisjes gingen naar de Huishoudschool; ik dus ook. Ik had het geluk dat ik daarna, na veel zeuren en aandringen toch verder mocht studeren. Ik heb een vooropleiding gedaan, vergelijkbaar met de MULO, en aansluitend de vierjarige NA-opleiding voor lerarens naaldvakken en textiele werkvormen gevolgd in Heerlen. Ik heb mijn hele leven met veel plezier aan diverse opleidingen en scholen lesgegeven. Ik werkte op de Protestantse Huishoudschool in Geleen en bij de M.B.O.-opleiding voor verzorgenden in Sittard. Daarna heb ik nog enkele jaren bij Opera Zuid gewerkt op het kostuumatelier, waar ik prachtige kostuums heb gemaakt. ED: Via de late lagere school ging ik naar een Christelijke MULO in Rijswijk, woonden we 2 jaar in Sappemeer, kamen terug naar Rijswijk en haalde ik daar mijn HBS-B diploma. Na mijn diensttijd eind 1969 koos ik voor technische scheikunde op de universiteit Groningen. Dat bleek te hoog gegrepen en ik ben na een jaar overstapt naar chemische techniek op de HTS aldaar. Eind 1974, na eerst met Joke te trouwen, begon ik als processtechnoloog bij de ABS-fabriek van DSM. We woonden in Schinnen en vanaf 1976 in Geleen, waar onze dochter en zoon werden geboren. Na wat werkgeversveranderingen, verlies van ouders, ontslag bij LVM in Tessenderlo in 2003 en een scheiding in 2004 ging ik in 2013 als kunststof-technoloog met pensioen.

Hoe heeft je geloofsleven zich ontwikkeld, zijn daarin veranderingen geweest gedurende je leven? Wil: De kerk is niet

altijd een constante factor in mijn leven geweest. Soms heel dichtbij en soms meer op de achtergrond. Wel ben ik altijd betrokken geweest bij de Zondagschool en later bij de organisatie van de Instuif, waar Henk en ik elkaar leerden kennen. Toen we in Heerlen woonden ben ik nog een aantal jaren ouderling geweest van de Sionskerk in Heerlerheide. ED: Zoals ik zei ben ik nooit actief betrokken geweest bij een geloofsgemeenschap, bleef wel heel nieuwsgierig naar wat dat nou is, geloven en waarin. Doordat ik wel via mijn basisopleiding de nodige Bijbelverhalen meekreeg, vooral als verhaal of historie, viel mij een tegenstelling op van boodschap en werkelijkheid. Via een studenten-gesprekkring in Groningen kwam ik in aanraking met Dorothee Sölle. Dat attendeerde mij op de eigen verantwoordelijkheid en consequenties voor (politieke) misstanden. Ik ben blijven zoeken naar hoe ik mijn geloofsovertuiging in praktijk kan brengen zoals de boodschap van geloven dat aanreikt en vooral op persoonlijk vlak. Door de kerkelijke betrokkenheid van Joke en de komst van de familie Compagner, waar we later bevriend mee raakten, werd ik meer deel van de gemeenschap. Dat begon met de uitnodiging van Jan Compagner om de kerkbladcommissie te versterken. Vervolgens stond ik dichtbij het Kerkasielavontuur, het Samen op Weg proces en het partnerschap met de Evangelisch Lutherse Kerk in Erfurt. Nu ben ik, vooral praktisch, betrokken met de Protestantse Gemeente en gericht op contact, samen bezig zijn en ontmoeten.

Wat betekent de kerk voor jou? Wil: In die Heerlense tijd is er ook een periode geweest dat de kerk niets meer voor mij (ons) betekende. Alleen ervaar je dan na verloop van tijd dat je toch niet zonder kunt en dat je iets elementairs in je leven mist. Zo zijn we na wat zoeken en gesprekken in Sittard gaan kerken; uiteindelijk lagen daar ook onze wortels. ED: Als een gemeenschap in verscheidenheid waarin ik mij thuis kan voelen. Waarin aandacht en respect is voor variërende belevingsvormen en overtuigingen en voor elkaar, voor zorg en begrip. De 10 jaar, vanaf 1992, uitwisselingsprogramma tijdens Hemelvaart weekenden met Erfurt zijn voor mij belangrijke herinneringen. Met een gezin daar heb ik nog steeds contact. Het kerkzijn wordt voor mij meer bepaald door wat buiten de zondag gebeurt. Het kringenwerk speelt voor mij een grote rol met name daar waar een caleidoscoop van gedachten en belevingen op een breed gebied, uitgewisseld kunnen worden. Een zondagse dienst is dan een persoonlijk bezinningsmoment, een rustpunt, om vervolgens na de dienst elkaar te kunnen ontmoeten en aandacht te geven.

Doe je vrijwilligerswerk voor de kerk, waarom (wel of niet) en wat? Wil: Vrijwilligerswerk voor de kerk, ja &. sinds een aantal jaren zorg ik voor de gastpredikanten; heel mooi heet dat preekvoorzieners. Verder coördineer ik de Kerkwacht van de Gruizenkerk (nu even niet vanwege corona) en tevens maak ik deel uit van de groep gastheren/gastvrouwen. Ook heb ik buiten de kerk mijn vrijwilligerswerk bij Sanquin, wat ik erg leuk vind. ED: Met name in praktische, faciliterende zin zoals ad hoc klussen, uithelpen en vervoerondersteuning. In 2009/2010 had ik een bescheiden rol in ZWO. Begin 2015 werd ik gevraagd als hulpkoster en nu ben ik daar samen met andere vrijwilligers actief in. Later dat jaar werd ik betrokken bij de stuurgroep van het Samen Verder project en recentelijk heb ik de installatie van kerk-tv voor de Ontmoetingskerk gerealiseerd. Wat zijn je passies/hobby's? Wil: Mijn hobby's zijn lezen, wandelen, reizen, handwerken en zingen. Ik zing in de cantorij van de kerk en ik heb jarenlang gezongen bij het Limburgs Operakoor. Met dit koor heb ik ook vaak meegewerkt aan diverse operaproducties bij Opera Royal de Wallonië in Luik, als daar versterking van het koor nodig was. ED: Met mijn handen iets kunnen maken, bij voorkeur van hout, of repareren. Bezig zijn in mijn tuin en wandelen in bos, heide of

veld. Hap snap lezen, filosofische beschouwingen, deels historisch. Een specifieke hobby zou ik vogelwaarneming kunnen noemen. Ik ben al 35 jaar betrokken bij Vogelwerkgroep Geleen van Vogelwacht Limburg. Daarnaast met mensen van gedachten wisselen, al dan niet filosofisch, over van alles wat mij bezighoudt en kan delen. De agenda van het Kringenwerk biedt daar voor mij ideale mogelijkheden voor. Koken voor een bescheiden gezelschap mag ik graag doen.

Wat zijn jouw wensen voor 2021? Wil: Voor 2021 wens ik ons allen toe dat we weer wat normale met elkaar kunnen samen komen en dat we een hechte gemeenschap zullen worden als 'Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal'.ED: Persoonlijk, dat ik in goede gezondheid mijn pensioen kan blijven beleven. Dat de Protestantse Gemeente tot een harmonieuze gemeenschap in verscheidenheid kan groeien waarbij het wij-zij-verleden tijd zal zijn. Door vrede in onszelf te vinden en vanuit respect voor elkaar de vrede in de wereld om ons heen waar te maken.

Onder redactie van: Willy de Koning

Vervolg op volgende pagina >>

Pastoraat/Monica Bosman, 02-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5402, Subitem: 177.

03-01-2021

OP WEG

Een vogeltje zo klein en teerzong vol verlangen
steeds zijn lied.Vervuld was hij van God, zijn
Heer,maar dat begreep de mensheid niet.
Door alles wat hem overkwam,honger, verdriet en
kilte;was hij zo goed als vleugellamen bad tot God
in stilte.

Toen klonk opeens een milde stem:Zeg, wil jij met
mij mee op reis?Een Koning wacht in BethleemHij
neemt ons mee naar ¶paradijs.

Janny Huntelerslag-van Geenen

Pastoraat/Monica Bosman, 03-01-2021

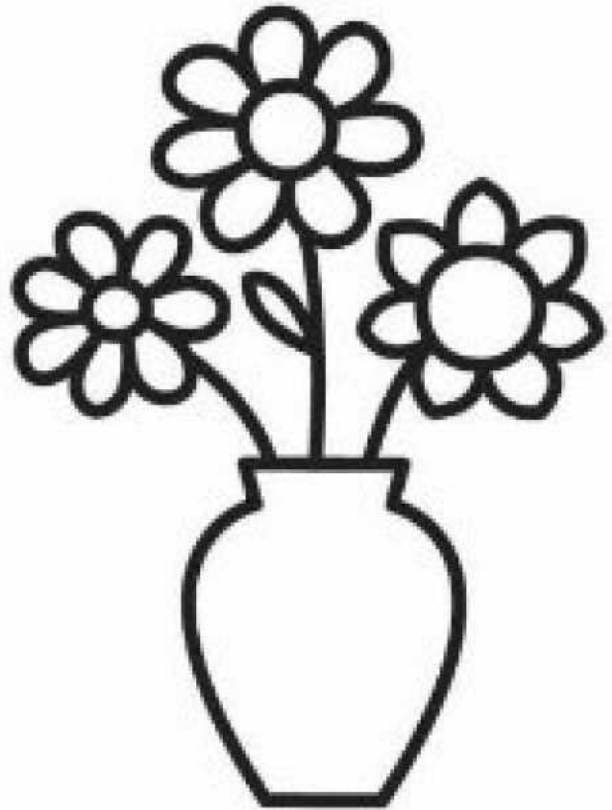
Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5413, Subitem: 177.

[Pastoraat > Algemeen]

03-01-2021

BLOEMENGROET

Weet u iemand die de bloemen uit de kerk verdient, meld het dan aan het bloementeam, via Marijke Pelman tel: 046-4854362, Ati Oldenbeuving tel: 046 4753810 of het pastoraatsteam

Pastoraat/Monica Bosman, 03-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5418, Subitem: 177.

29-01-2021

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Ook na het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Bea Hofmeyer (voormalig PGGBU) en Bert Bosman (voormalig PGSG).

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

BERT: Ik ben in 1964 geboren in Sittard en getogen in Echt in een Rooms-katholiek gezin. De eerste heilige Communie werd feestelijk gevierd en dat kan ik me nog goed herinneren. Ik was knap zenuwachtig voor de plechtige Eucharistieviering waar ik voor het eerst de communie zou ontvangen. De kerk zat stampvol en alle communicantjes zaten op stoeltjes rond het altaar. Middags was er een groot feest thuis waar de hele familie kwam. Ik voelde me de hele dag echt in het centrum van de aandacht staan. Tot mijn 18e jaar gingen we elke week naar de kerk, maar daarna kwam de klad er wat in. Bij de diensten in de katholieke kerk werden vaak dezelfde riedeltjes opgedreund. Dat boeide mij en mijn ouders steeds minder. Ik heb Monica leren kennen op mijn 22e op een jongerenvakantie in voormalig Joegoslavië en heb via haar de Protestantse kerk leren kennen. Wat een verschil was dat. Ik kan me de eerste dienst in de Johanneskerk nog goed herinneren. Er was een toneelstuk waarin Ds. Ferdinand Borger gehuld in lompen een arme bedelaar speelde. Ik kon maar amper geloven dat hij de dominee was. Monica en ik hebben twee kinderen, Marjolein inmiddels getrouwd met Jeffrey en Robbert die tijdelijk weer thuis woont. En we zijn de trotse opa en oma van kleindochter Nina van bijna anderhalf jaar oud.

BEA: Ik ben in 1943 in Leidschendam geboren als vierde kind, er waren al 2 broers en 1 oudere zus. Na mij zijn nog 3 meisjes en 2 jongens geboren. Mijn vader kwam uit Zeeland uit een Hervormd gezin (met gereformeerde grondslag) Moeder uit Bleiswijk en was Ned. Hervormd. Alle kinderen zijn gedoopt en streng opgevoed. Zondags twee keer naar de kerk en zondagsschool. Door het werk van mijn vader zijn wij diverse malen verhuisd. In 1954 zijn wij naar Sittard gekomen. Hier heb ik nog 5 maanden op de Gustaf Hoeferschool gezeten. In 1965 ben ik getrouwd met Herman Hofmeyer in het Gruizenkerkje, voorganger was Ds Coolsma bij wie ik ook belijdenis van het geloof heb afgelegd. Wij werden gezegend met twee zonen, Herm en Bart nu 48 en 45 jaar oud. Beiden hebben gestudeerd en wonen ook in Beek, hebben elk 2 kinderen, 3 meisjes en 1 jongen, oudste 18 en jongste 12 jaar. Herman is helaas niet zo oud geworden en in 2013 op 73 jarige leeftijd in een verpleegkliniek overleden. Ik ben dus al 7 jaar weduwe, alleen maar niet eenzaam. De kinderen en kleinkinderen komen mij regelmatig bezoeken. Ik bezoek ook alleenstaande ouderen en doe boodschappen, samen een spelletje doen, een praatje maken en ondersteun ze ook bij huishoudelijke problemen. Ze zijn zo dankbaar en dat geeft veel voldoening.

Welke opleidingen volgde je en welk werk doe/deed je? BERT: Na de basisschool en Atheneum in Echt ben ik Scheikunde gaan studeren aan de Technische Universiteit in Eindhoven. Daar ben ik later ook gepromoveerd. Via DSM ben ik bij SABIC terechtgekomen en daar werk ik nu bij de afdeling Corporate Sustainability. Mijn werk gaat over duurzaamheid van onze productieprocessen en producten en ik ben bijvoorbeeld bezig met het verminderen van het energieverbruik van onze fabrieken in Europa en recycling van plastic afval ter vervanging van onze klassieke producten die uit aardolie worden gemaakt. Beide projecten moeten op termijn leiden tot een klimaatneutraal SABIC waarmee we de klimaatverandering een halt toe willen roepen. BEA: Na de lagere school volgde ik een middelbare schoolopleiding, na afloop gaf ik aan verder te willen studeren ik wilde graag sociaal-maatschappelijke werkster worden. Dit was een 4 jarige opleiding in Eindhoven. "Niet nodig" zei mijn vader, "meisjes hoeven niet te studeren, weggegooid geld". Zelfs mijn klassenleraar Dhr. Haverkamp kon hem niet overtuigen. Eerst een jaar thuis blijven om het huishouden te leren ,koken wassen strijken etc. daarna mag ze een baantje zoeken. Op 17-jarige leeftijd ben ik als administratief medewerkster bij het Limburgs Dagblad gaan werken, vervolgens bij Burda Moden, Rabobank Nederland en Uitgeverij Janssen Pers in Gennep. Ik heb aan het wiegje gestaan van het "Zondagsnieuws". Na 23 dienstjaren ben ik als regiomanager Limburg gepensioneerd. Bij al deze bedrijven heb ik aanvullende cursussen gevolgd. Het meest trots ben ik op het behaalde diploma management 1 en 2, temeer omdat ik

hier twee jaar wekelijks voor naar Apeldoorn moest. Bij de komst van de kinderen ben ik 4 jaar thuis gebleven, toen de jongste naar de peuterspeelzaal mocht ben ik weer full-time gaan werken.

Wat betekenen geloof en kerk voor je? Hebben zich daarin veranderingen voorgedaan? BERT: Het Rooms-katholieke geloof waar ik mee ben opgevoed heb ik na mijn 25e 'ingeruild' voor het Protestantse geloof. Van een ceremonieel geloof werd dat toen meer en meer een geloof dat praktische waarde heeft voor mijn dagelijkse leven. De overwegingen in de Protestantse diensten hebben mij laten zien dat veel oude verhalen uit de bijbel nog steeds actueel zijn en dat ze je kunnen helpen om van een heel andere kant naar de gebeurtenissen in de wereld te kijken. Dat voedt mijn hoop dat we ooit samen in vrede op deze aarde kunnen leven. BEA: Kerk betekent voor mij een plek van rust en bezinning samen zijn met geloofsgenoten, naar het woord van God luisteren en mooie psalmen en gezangen zingen. Het geloof ben ik nooit kwijt geraakt, in de periode van ziekte en overlijden van mijn man heeft het zich alleen maar verdiept. In die periode heb ik altijd steun en houvast gevonden bij God.

Doe je vrijwilligerswerk in de kerk? BERT:

Momenteel ben ik penningmeester van onze samengevoegde PGMBD en daarvoor was ik dat al dertien jaar bij de Sittardse Protestantse Gemeenten. Daarvoor heb ik vijf jaar de financiële administratie gedaan. Daarnaast heb ik nog wat werk in verschillende commissies gedaan zoals recent voor de keuze van het gezamenlijke kerkgebouw en soms wat kleine klusjes. BEA: Toen ik in 1965 in Beek kwam wonen ben ik al snel vrijwilligerswerk gaan doen, o.a. voor Actie Kerkbalans en ik heb enkele jaren in de Kerkenraad gezeten. Pas in 2010 ben ik weer actief vrijwilligerswerk gaan doen. Eerst in de Diaconie en daarna ook in de Kerkenraad. Door het samengaan ben ik nu nog alleen lid van het College van Diakenen.

Wat zijn je passies/hobby's? BERT: In zekere zin is mijn werk ook mijn passie want ik maak me best bezorgd over de klimaatverandering waar we midden in zitten en die ons allemaal uiteindelijk kan beïnvloeden. Mijn werk geeft me echter concreet de kans daar wat aan te doen en ik geloof ook zeker dat ik een klein stukje kan bijdragen aan de benodigde transitie. Ik lees ook graag boeken over veranderingen in de maatschappij. Enerzijds in de geschiedenis en anderzijds over veranderingen die er aan zitten te komen. Verder speel ik soms op mijn keyboard en bezoek graag een museum of op vakantie mooie steden. BEA: Mijn passie is voor mijn kinderen/kleinkinderen en familie. We hebben allen een goede en sterke band met elkaar. Hobbys: ik wandel dagelijks minimaal 10 km. Ik heb in 2018 en 2019 de Mont Ventoux beklommen. De derde keer is i.v.m. Corona niet gelukt. Ik kook graag, lees veel boeken, tijdschriften en dagelijks 2 kranten. Ook ga ik nog graag op reis (heb ik veel gedaan) vakantie en cultuurreizen.

Corona houdt ons al bijna een jaar in de greep.

Hoe ga je er mee om, wat doet het met je en hoe denk je over vaccinatie? BERT: Corona en de quarantaine heeft zeker mijn werk beïnvloedt. Ik werk momenteel volledig vanuit huis. Op zich kan ik mijn werk nog steeds goed doen maar mijn dagen zitten nu vol met videovergaderingen en ik mis het 'echte' contact met mijn collega's. Op dit moment moet ik zelfs het praatje na het weekend inplannen, maar ook in video vergaderingen mis je de normale menselijke interactie wat het 'samen'-werken lastiger maakt. Ook mijn privéleven is flink veranderd. We zien mijn ouders en onze kinderen nog wel regelmatig maar daar houdt het momenteel op om de risico's op infectie zo klein mogelijk te houden. Ik mis de afspraken met vrienden, verjaardagen met familie, bezoek aan een

museum en zelfs dat ik samen met Monica op zaterdag de boodschappen in de stad doe. Ik laat me zeker vaccineren hoewel ik ook wel snap dat er veel mensen zijn die zich daar wat onzeker over voelen. Vanwege mijn opleiding begrijp ik een klein beetje wat zo'n vaccin doet en maak me minder zorgen over bijwerkingen. De belangrijkste reden om me te laten vaccineren is het belang voor de mensen om me heen. Als veel mensen zich laten vaccineren kunnen we het virus pas echt goed afremmen en worden we als groep immuun. BEA: We hebben er veel en nog steeds van geleerd: omzien naar elkaar hulp en aandacht voor ouderen en eenzame mensen. Ook de jeugd heeft het moeilijk, zij missen de contacten met leeftijdsgenoten, sport, school etc. De ouderen hebben al het een en ander meegemaakt en kunnen met deze tegenslag wat makkelijker omgaan. Ik hou mij aan de regels meer kan ik niet doen. Ik laat mij zeker vaccineren om mijzelf en anderen te beschermen. Het zal nog wel even duren voor we weer een normale kerkdienst kunnen houden en daarna onder het genot van koffie/thee kunnen bijpraten. Maar het gaat zeker goed komen!

Welke vraag is niet gesteld en zou je toch graag beantwoorden? Doe dat dan bij deze. BERT: De samenvoeging van de twee Protestantse Gemeenten was een proces van vallen en opstaan, en zelfs nu we één gemeente zijn is het samengaan nog volop in gang. Er zijn verschillen tussen de twee gemeenten en tot nu toe vielen die vaak het meeste op. Ik hoop van harte dat we steeds meer de overeenkomsten gaan zien als basis voor de PGMBD.

Onder redactie van Willy de Koning

Vervolg op volgende pagina >>

Pastoraat/Monica Bosman, 29-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5486, Subitem: 177.